

Księga Przysłów

Rozdział 10

1. Mądry syn rozwesela ojca, a syn głupi smętkiem jest matce swojej. **2.** Nic nie pomogą skarby nieżyźności, lecz sprawiedliwość wybawi od śmierci. **3.** Nie udręczy Pan głodem dusze sprawiedliwego, a zasady nieżyźnych wyróci. **4.** Ubóstwo sprawiła ręka leniwa, ale ręka mocnych bogactwa gotuje. Kto się wspiera na kłamstwach, ten pasie wiatry a tenże też ściga latające ptaki. **5.** Kto zbiera we żniwa, syn mądry jest, ale kto śpi lecie, syn pohańbienia. **6.** Błogosławieństwo Pańskie nad głową sprawiedliwego, a nieprawość usta bezżyźnych pokrywa. **7.** Pamiętka sprawiedliwego z chwałą, ale imię nieżyźnych zginie. **8.** Mądry sercem przyjmuje przykazania, głupi bywa bit wargami. **9.** Kto chodzi w prostoci, bezpiecznie chodzi, lecz kto wywraca drogi swe, wyjawion będzie. **10.** Kto mruga okiem, przyniesie żal, a głupi wargami będzie bit. **11.** Źródło żywota usta sprawiedliwego, a usta nieżyźnych nieprawość pokrywają. **12.** Nienawiść wzbudza swary, a wszystkie występki miłość pokrywa. **13.** W uściech mądrego znajduje się mądrość, a kij na grzbiecie tego, któremu nie staje serca. **14.** Mądrzy tają umiejętność, lecz usta głupiego są bliskie pohańbienia. **15.** Majętność bogatego miasto mocy jego, bojaźń ubogich - niedostatek ich. **16.** Robota sprawiedliwego ku żywotowi, ale urodzaj nieżyźnego ku grzechowi. **17.** Droga do żywota strzegącemu ćwiczenia, lecz kto opuszcza karność, błądzi. **18.** Wargi kłamliwe tają w sobie nienawiść, kto mówi potwarz, głupi jest. **19.** W wielomówności nie będzie bez grzechu, lecz kto miarkuje wargi swe, barzo roztropny jest. **20.** Srebro wyborne język sprawiedliwego, ale serce nieżyźnych za nic nie stoi. **21.** Wargi sprawiedliwego uczą wielu, lecz którzy nieumiejętni są, w niedostatku serca pomrą. **22.** Błogosławieństwo PANSKIE czyni bogatymi, ani się przyłączy do nich utrapienie. **23.** Głupi jakoby śmiechem czyni niecnotę, ale mądrością jest mężowi baczność. **24.** Czego się boi nieżyźnik, przydzie nań, żądanie ich sprawiedliwym będzie dano. **25.** Jako chmura przechodząca przeminie nieżyźnik, lecz sprawiedliwy jako fundament wieczny. **26.** Jako ocet zębom, a dym oczom, tak leniwy tym, którzy go posłali. **27.** Bojaźń PANSKA dni przyczyni, a lata nieżyźnych będą ukrócone. **28.** Oczekawanie sprawiedliwych wesele, lecz nadzieja nieżyźnych zginie. **29.** Moc prostego droga Pańska, a strach tym, którzy źle czynią. **30.** Sprawiedliwy na wieki poruszony nie będzie, a nieżyźnicy mieszkać nie będą na ziemi. **31.** Usta sprawiedliwego zrodzą mądrość, język przewrotnych zginie. **32.** Wargi sprawiedliwego upatrują wdzięczności, a usta bezżyźnych przewrotności.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.